

Octubre

Trobada internacional per la Pau.

Dies 3-4-5 d'octubre. Organitzat per l'Arquebisbat de Barcelona i la Comunitat de Sant'Egidio. Cerimònia final a la plaça de la Catedral el dimarts dia 5 a les 19 hores, obert a tothom.

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a. Aula 1. Tema II: Benaurats els pobres en l'esperit.

Dijous 14: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema II: Bienaventurados los pobres de espíritu.

Dissabte 30: Assemblea diocesana.

Obert a tothom. En el *Ressò* d'octubre es donarà la informació completa.

Novembre

Amb el Papa a la Sagrada Família. El diumenge dia 7 visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI a Barcelona per presidir la Dedicació del Temple de la Sagrada Família.

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a. Aula 1. Tema III: Feliços els que ploren, Déu els consolarà.

Dijous 12: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema III: Bienaventurados los que lloran, porque ellos seran consolados.

Ressò

Setembre 10

La Basílica de «Les Benaurances», a la regió de Galilea, recorda el lloc on Jesús va proclamar les Benaurances

Les Benaurances

Comencem una nova etapa en el camí de cadascú de nosaltres i de tot el Moviment de Vida Creixent. Aquest curs serà el centre de la nostra atenció, de la nostra reflexió en les reunions, un tema interessant i sempre actual, expressat pel mateix Jesús, segons l'evangeli de sant Mateu, en el seu primer discurs, programàtic, introduït per les «Benaurances», és a dir, el camí de la felicitat que ens proposa el Mestre de Natzaret, el Ressuscitat.

Sembla prou oportú, preparar-nos a estudiar aquest tema de les «Benaurances», posant-nos en situació: formem part «de les multituds», pugem a la muntanya, dalerosos d'escoltar les seves explicacions, la doctrina de Jesús, «s'assegué», amb tranquil·litat, amb calma, amb pau per part d'Ell i amb ganes d'aprofitar-nos del que digué, per part nostra. Imaginem la figura del Mestre, com un altre Moisès, que ens dona uns criteris vàlids i profunds per trobar el camí que tant desitgem per aconseguir la benaurança que només Jesús ens pot donar.

Quan ens reunirem periòdicament, durant aquest curs, cal que ens situem en el marc que ens explica el primer tema d'enguany. I des del primer dia, hem de procurar ser oïdors, atents i amb ganes d'assimilar tota la doctrina que ens comunica Jesucrist, en aquest lloc bucòlic de Palestina —ho podem constatar amb la fotografia de la portada—. Oïdors capaços de fer de les benaurances el camí i el programa de la nostra vida cristiana, a nivell personal i comunitari.

Que el nostre interès, la nostra dedicació al tema ajudi a tots els membres del grup a créixer en el seguiment del Senyor. Que des del primer moment aquesta introducció a la «Carta Magna» del Regne de Déu ens marqui la ruta a seguir en aquest curs 2010/2011.

© Vida Creixent
Rivadeneyra 6, Gè - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
La Basílica de «Les Benaurances» és un lloc on s'hi respira una mena de clima de paradís perdut, però sempre enyorat.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Altés arts gràfiques, s.l.

Activitats amb els néts

Joc de pistes

Activitat familiar a partir dels 7 anys.

Jocs que l'entitat proposa sobre l'exposició *Miquel Barceló*

Fins al 9 de gener de 2011

De dilluns a diumenge de 10.00 a 20.00 h

Les activitats es faran dins els espais educatius de cada exposició.

Caixa Fòrum (Av. de Ferrer i Guàrdia, 6-8.

Tel. 934 768 536). Activitat gratuïta.

Exposicions

Humà, massa humà. Art espanyol dels anys 50 i 60

Exposició d'un conjunt d'obres que pertanyen a la Col·lecció d'Art

Contemporani de la Fundació "la Caixa".

Hi ha obres de Manuel Millares, Antonio Saura, Antoni Clavé i també de Picasso, Dalí i Tàpies que provenen d'altres col·leccions catalanes.

Fins al 20 de febrer de 2011.

Cada dimecres de 16.30 a 18.30 té lloc el cafè-tertúlia amb les arts, preparat

especialment per a la gent gran. Es fa el recorregut per l'exposició i després hi ha una petita tertúlia tot prenent un cafè.

Caixa Fòrum (Av. de Ferrer i Guàrdia, 6-8.

Tel. 934 768 536). Places limitades.

Inscripció prèvia, tel. 93 476 86 30.

Activitat gratuïta.

Escoles d'altres mons

Exposició de 80 fotografies de Kim

Manresa que mostren la realitat de l'educació a més de 30 països del món.

Fins al 32 de desembre

Horari: De dilluns a diumenge

de 10 a 20 h.

Museu Marítim de Barcelona.

Sala del Marquès de Comillas

(Av. de les Drassanes, s/n.

Tel. 933 429 920).

Llibres

Comença el curs. Per aquest motiu hem triat dos llibres que parlen del tema

Miquel Colomer. *Tot el que tinc.*

Barcelona: Acontravent, 2009

Parla en primera persona: un professor

amb una gran vocació que lluita per

l'excel·lència i l'esforç en el món de

l'educació. Tot explicant la seva història

l'autor fa una anàlisi de la cultura

catalana, europea i mundial. Reflexiona

sobre la societat i es compromet amb la

política, la llengua i amb la professió

d'ensenyant. Llibre amb uns valors clars

i molt necessaris en el moment actual.

Cristina Massanés. *Estimat mestre.*

Badalona, 2007

Els protagonistes del llibre són els mestres

i l'ofici en si. El llibre és un gran

homenatge a la professió i queda clar que

l'escola deixa una petjada molt forta en

cadascun de nosaltres.

Música

Francesca Vidal (piano)

i Sílvia Mazzon (violí)

Guanyadores del V concurs

internacional de Música

de Camera Hyperion.

Organitza l'Istituto Italiano di Cultura.

Auditori del Conservatori Municipal de

Música de Barcelona (Bruc, 100-112).

L'animador de grup contesta

Nom: Cristóbal Puig Mulet

Parròquia: Mare de Déu del Carme

Població: Barcelona

1. Quantes persones té el teu grup? Temps que dediqueu a la reunió?

Setze. 2n i 4t dimarts del mes de 6 a 7 de la tarda.

2. Quants anys de Vida Creixent en aquesta teva parròquia?

20 anys.

3. Hi teniu consiliari, en el grup? Té més grups aquesta població?

El nostre consiliari és el P. Josep M. Rierola, escolapi, rector de la parròquia.

4. Us sentiu motivats amb els temes dels cursos?

Són interessants i ens ajuden en el coneixement de l'Evangeli.

5. El grup creix en nombre? Disminueix?

Es va mantenint.

6. Què trobeu a faltar per millorar?

Potser més difusió entre els feligresos.

7. La informació que rebeu de Vida Creixent us és suficient?

La informació del moviment és satisfactòria, és molt interessant i el *Ressò* és magnífic.

8. Trobeu bé les assemblees i trobades anuals que es fan?

La gent gran dona vida amb el seu entusiasme.

9. Quina és la teva opinió sobre les reunions mensuals d'animadors a Rivadeneyra?

La formació sempre és molt interessant.

10. Què s'hauria de fer per integrar més gent nova a Vida Creixent?

Explicar als feligresos, a nivell de parròquies, què és Vida Creixent.

Narcís

Espai de reflexió i silenci

Una nova etapa individual i comunitària

Espero que hàgiu tingut un bon estiu, unes bones vacances i que hàgiu recuperat forces per treballar més intensament els valors de l'Evangeli, del Regne de Déu.

Podria ser interessant que, seguint el temari d'enguany, ens disposem a escoltar el Mestre de Natzaret, amb les seves reflexions sobre els criteris per aconseguir la veritable alegria. Cal escoltar-lo en el silenci interior, però al mateix temps sentint-nos integrats a la multitud que escolten aquest discurs del sermó de la muntanya, segons l'Evangeli de Mateu.

Podria ser convenient que aquesta multitud la veiéssim reflectida amb la gent dels nostres grups, però també amb tota la gent del Moviment Vida Creixent, per sensibilitzar-nos més, tots plegats, de que escoltar i assumir la doctrina de Jesús comporta donar-ne testimoni a totes les persones possibles.

Que bonic seria acabar el curs que ara comencem plens de l'alegria, pau i joia que la paraula de Déu sembla en nosaltres i que féssim tots els possibles per situar-nos a la muntanya, en el silenci i en la companyia d'aquells que pretenen fer i fan el mateix camí que nosaltres.

Heus aquí un possible repte: Treballem les benaurances, per a poder ser plenament benaurats amb el Senyor i amb els germans.

Miquel Bada

Consiliari diocesà de Barcelona

Ho ha dit...

«Un amic és una persona amb qui puc ser sincer. En la seva presència puc pensar en veu alta.» *Ralph Waldo Emerson (1803-1882)*

«El amor es veloz, sincero, piadoso, paciente, leal, prudente, estoico, valiente, y nunca busca su propio interés; así, cuando un hombre busca su propio interés, carece de amor.» *Tomás de Kempis (1380-1471)*

«L'únic necessari perquè triomfi el mal és que els homes bons no facin res.» *Edmund Burke (1729-1797)*

Un nou curs s'obre davant nostre

Aquest mes de setembre comencem un nou curs de Vida Creixent amb el temari *Les benaurances, un estrany camí de felicitat*. Com cada any proposem un tema perquè ens ajudi a reflexionar a nivell personal i a nivell de grup, per exposar els nostres criteris i experiències, escoltar els dels altres i junts arribar a conclusions per portar-les a terme.

Com diu l'autor, tenim tot el dret de buscar la felicitat, perquè portem en el nostre cor una llavor de benaurança que creix, més i més, i ha d'arribar a donar fruits. Però cal afinar molt bé el punt de mira, una cosa és indiscutible, el cent per cent dels homes i dones posaríem la felicitat en estimar i ser estimats. El nostre cor no es cansa mai d'estimar. Aquest llibret de Vida Creixent pot ser un viatge cap a l'interior del nostre cor. Però guiats per un Mestre de la Vida, diferent, amb unes quantes idees «rars» sobre la felicitat: Jesús de Natzaret.

L'any 2009 vam celebrar els 25 anys de l'inici de Vida Creixent a Catalunya, Les Illes i Andorra i ho vam fer amb goig, alegria i una gran esperança en el futur del nostre estimat moviment. També amb un compromís ferm, conscients de les dificultats que se'ns presenten, però disposats amb l'ajuda de l'Esperit Sant i de la gent dels nostres grups, a fer-los front amb il·lusió i confiança. Avui som el que som gràcies a tot el treball que han fet els que ens han precedit, dones i homes que van superar les pors, les mandres, les rutines. El futur serà fruit del treball que fem els que avui en formen part.

Es nota molt la crisi econòmica que estem vivint, cada vegada més es veu que és una crisi profunda, emmarcada en una crisi de valors que afecta a tot el món globalitzat, especialment els més necessitats. Han estat arraconats un seguit de valors, molts d'ells d'arrel cristiana, que formaven part de la nostra cultura. Molts cristians ens hem deixat portar per les corrents dominants, sense tenir en compte que tenim un missatge que hem de transmetre i sobretot testimoniar en la nostra societat.

Aquesta presència en la societat la tenim que manifestar en les nostres relacions personals, socials, culturals, econòmiques, polítiques, mitjans de comunicació, etc., ... Ens tenim que manifestar i viure com a cristians, posant a disposició

La Patria Nueva, l'11 de setembre de 1902, article polèmic que li costa un processament. El 1903 deixa el *Diario de Barcelona* per discrepàncies polítiques amb la direcció.

El juliol és elegit president de l'Ateneu Barcelonès i, en el discurs de la sessió inaugural del curs, el setembre, llegeix *l'Elogi de la paraula*.

El 1904 en l'edició d'homenatge *Artículos*, hi expressa sovint posicions acostades a les dels dirigents de la Lliga Regionalista, i acostuma de comentar els textos pastorals del bisbe Torras i Bages. Aquest mateix any guanya la Flor Natural als Jocs Florals de Barcelona amb la poesia *Glosa* i és proclamat Mestre en Gai Saber.

Maragall refusa l'oferta d'Enric Prat de la Riba i de Francesc Cambó de ser candidat a diputat a les Corts, convençut que el seu camí no és la política.

Cal assenyalar que coneix Unamuno a Barcelona i inicien una fructífera amistat. Unamuno dedica a Maragall *L'Oda a la Catedral de Barcelona* apareguda a *La Vanguardia* i tradueix per primer cop al castellà *La vaca cega*.

Maragall cofunda la Secció Filològica de l'Institut Català d'Estudis Catalans, des d'on demana diners per a la creació de la Biblioteca de Catalunya. Viu una crisi emocional pels fets de la Setmana Tràgica, el juliol de 1909. Hi reacciona escrivint un seguit d'articles, publicats a *La veu de Catalunya*, dels quals cal esmentar per la seva transcendència *La Iglésia cremada* i *La ciutat del perdó*.

L'any 1910 el dedica totalment a la creació literària. Guanya amb el llibre *Enllà* (1906) el premi Fastenrath, als Jocs Florals de Barcelona.

Acaba la tragèdia en vers *Nausica*, l'única obra de teatre que escriu. Publica *Seqüències*, la darrera versió del mite del comte Arnau i el *Cant espiritual*.

Dos dies abans de morir demana ser vestit amb l'hàbit de sant Francesc. Mor el 20 de desembre de 1911. Les seves últimes paraules foren: «Amunt, amunt ...»

Narcís

Biografia extreta d'internet.

(Aquest any es compleixen els 150 anys del seu naixement i l'any que ve els 100 de la seva mort)

Joan Maragall i Gorina (1860-1911)

Va néixer a Barcelona el 10 d'octubre de 1860, quart fill i únic baró d'una família d'industrials de bona posició econòmica. Un cop acabat el batxillerat, el seu pare vol incorporar-lo a la indústria tèxtil familiar, però topa amb la seva resistència. Contradigué la tradició familiar i es llicencià en Dret el 1884 a la Universitat de Barcelona, carrera que no arribà a exercir. Inicia una crisi personal perquè es debateix entre el que li demana el seu esperit romàntic i la possibilitat d'integrar-se a la vida burgesa, marcada des de sempre per l'entorn familiar. Rebé una

formació adequada a la seva condició oficial: aprengué anglès i alemany, a part de francès i italià; cursà, també, estudis de piano. S'instrueix en les literatures catalana i castellana i s'apassiona pels autors alemanys com ara Goethe.

Werther és en aquells moments la seva obra predilecta. Impregnat d'influència goethiana, guanya la Flor Natural als Jocs Florals de Badalona amb la poesia *Dins sa cambra* (1881).

El seu procés d'integració el consoliden dos fets: l'ingrés, el 1890, al *Diario Barcelona* i el casament, el 1891, amb Clara Noble (amb qui té 13 fills). En els anys immediatament posteriors, la feina de periodista s'imposa progressivament a la d'advocat i és bàsica per al naixement del moviment modernista.

L'any 1894 guanya l'Englantina als Jocs Florals de Barcelona, amb *La Sardana*. L'any següent, publica el llibre *Poesies*, editat per *L'Avenç*, que considerat com a molt innovador, obté una acollida favorable de la crítica. En el llibre, que inclou poemes significatius com *Excelsior*, *La vaca cega*, *Paternal*, *L'oda infinita*, s'hi pot observar el vessant decadentista propi dels inicis del Modernisme. L'èxit continua amb l'obtenció de la Viola d'Or i Argent als Jocs Florals de Barcelona el 1896, amb *El mal caçador*.

L'any 1900 apareix a la revista *Catalònia* el primer fragment d'*El Comte Arnau* i *L'Avenç* li publica *Visions i Cants*, en que el poeta porta mites i himnes. Fidel a les seves idees i al seu ofici de periodista, publica, al *Diario de Barcelona*,

dels altres els nostres carismes i la riquesa de les diferents maneres de viure els ensenyaments de Jesús.

Desitjo que aquest nou curs sigui un camí ple de joia i de pau, compromès i esperançat. Que el Senyor ens acompanyi sempre i que siguem capaços d'assaborir l'estranya felicitat que Ell ens ve a portar.

Sergi Òliba
Coordinador diocesà

Trobada internacional per la pau - Comunitat de Sant'Egidio

El 27 d'octubre del 1986 Joan Pau II va convidar els líders religiosos d'arreu del món a pregar per la pau a la ciutat de sant Francesc: «...mai com ara en la història de la humanitat —va dir el Papa— havia resultat tan evident per a tots la relació entre l'actitud religiosa i el gran bé de la pau». Un esdeveniment històric i espiritual fruit del Concili Vaticà II. El valor de Wojtyla ho va fer possible, malgrat la no poca perplexitat d'aleshores en els ambients vaticans. El Papa afegia: «...com a líders religiosos, no veniu aquí per a una conferència de pau, on prevalen les discussions o la recerca de plans d'acció mundial a favor d'una causa comuna. Trobar-nos plegats... per pregar i per convidar avui el món a prendre consciència que existeix una altra dimensió de la pau i una altra manera de promoure-la, que no és el resultat de negociacions, de compromisos polítics o d'intercanvis econòmics. Però el resultat de la pregària, fins i tot en la diversitat de religions, expressa una relació amb un poder suprem que supera les nostres capacitats humanes en elles mateixes.» I acaba amb una invitació: «... fem d'aquesta jornada una anticipació d'un món pacífic».

Quina era la intuïció d'aleshores? El Papa era conscient de la gran energia pacífica continguda en el cor de les religions: si bé és cert que al llarg de la història aquestes han santificat alguns conflictes, encara és més cert que sempre poden ser valuosos recursos de pau. D'aquí la Jornada d'Assís... es tracta d'una gran visió: evocar la dimensió espiritual irrenunciable de la pau, que a tots interroga i que ni tan sols la potència i la cultura de la guerra podien ofegar. D'aquest esdeveniment

Col·laboracions

ha sorgit energia per a un nou llenguatge de pau: és el que s'ha anomenat: «l'Esperit d'Assís». Es tracta d'un esperit entusiasta, fort, d'un diàleg obert i sincer en la diversitat, un diàleg autèntic i constructiu, entre identitats fortes i convençudes. La identitat feble, en efecte, necessita de la confrontació per existir, no existeix sense enemic; la identitat forta no té por a la confrontació i creu en la força més autèntica de la paraula.

Des d'aquell 1986, any rere any, com a Comunitat de Sant'Egidio, al costat de molts més, hem caminat en un peregrinatge de pau, que ha travessat moltes ciutats, durant vint-i-cinc anys. El taller d'obra obert no resta abandonat. No es podia tancar, com després d'una bona festa, potser per por de fracassos o crítiques. Calia treballar-hi. Així hem anat recorrent un itinerari espiritual i geogràfic. El pelegrinatge va tornar, en cert sentit, al lloc d'origen, a la ciutat on Joan Pau II va madurar la seva experiència pastoral, Cracòvia. La trobada del 2009, rica d'una gran manifestació en la memòria en el camp de concentració d'Auschwitz-Birkenau, va commemorar els 70 anys de l'esclat de la Segona Guerra Mundial.

Les trobades internacionals d'aquests anys, en l'amistat i el diàleg sincer, ens han ensenyat a posar el dit a les nafres de la humanitat per creure encara més en el poder històric de la pregària i en el paper de les religions per canviar el món. Ho expressava precisament a Cracòvia el metropolità ortodox romanès Serafim, en la seva bonica homilia pronunciada durant una celebració eucarística. Deia: «... en la trobada amb el patiment i les ferides de la violència, del terrorisme i de la guerra (trobem)... una nova força, la força de l'Esperit Sant, esperit de pau, per convertir-nos en agents de pau en totes les fronteres dels pobles, religions i cultures [...]. Per això, el record del patiment constitueix una part important de les nostres trobades per la pau, després d'aquell Assís del 1986».

L'Esperit d'Assís va bufar a Cracòvia, i va regalar als participants i al món sencer una trobada rica en paraules i signes. Els nombrosos participants són com les pedres d'un gran mosaic, diferents pel color i la mida —les de l'Extrem Orient i les del món islàmic, les de cristians de totes les confessions i les del judaisme, juntament amb tantes altres del món de la política i de la cultura— però totes unides, les unes amb les altres. En la seva unió totes han contribuït a dissenyar el rostre de Joan Pau II, del seu somni iniciat a Assís i continuat any rere any, amb amistat i passió, per la Comunitat de Sant'Egidio.

Col·laboracions

Quin és el resultat? Molts fruits de pau, però finalment, de totes les trobades no hi ha cap conclusió o punt d'arribada... hi ha un camí —en l'Esperit d'Assís— que continua, aquesta vegada a Barcelona, vint-i-cinc anys després, del 3 al 5 d'octubre. No hi ha cap resultat: el veritable gran resultat és el fet que el camí continuï.

Notícies

Final de curs 2009-2010

El dia 19 de juny vàrem tenir la trobada de fi de curs. Va ésser un dia joiós en el que ens vam trobar molts dels que tot el curs hem estat treballant per tirar endavant el nostre moviment. Quines passes hem donat? Què ens queda per fer? Què se'ns demana?

Després d'una pregària inicial el bisbe auxiliar monsenyor Sebastià Taltavull ens va parlar sobre el laic en la societat. Hem d'obrir camins a una nova realitat i anunciar Jesús amb un renovat entusiasme.

Tal com va dir el Concili, l'Església ha de ser comunitària i servidora. El treball del laic ha d'ésser al mig del

món i la Paraula de Déu ha de ser sempre el centre comunicador.

Insinuava que avui en dia hi ha crisi de resposta, no de vocació. Preguntem-nos: quin testimoni estem donant? Hem de ser llevat i sal a la terra. Quin és el balanç de l'Església a tants anys del Concili? Hem de trobar-nos amb tothom, amb preferència amb els més necessitats.

Després d'una Eucaristia concelebrada vàrem passar a la sala on amb un petit piscolabis vàrem canviar impressions i ens vam animar mútuament perquè el curs vinent puguem treballar tots junts.

Maria Carme Janer